Supraviețuitori și prizonieri: americanii doborâți la 1 august 1943 în raidul asupra Ploieștiului

Al Doilea Război Mondial **Autor:** Alexandru Armă

La 1 august 1943, aviația americană a lansat primul atac aerian de anvergură asupra teritoriului României, care viza regiunea petroliferă de la Ploiești-Valea Prahovei. Pentru raidul care a avut ca nume de cod Operațiunea „Tidal Wave", 178 de bombardiere de tipul B-24 „Liberator" din cinci grupuri de bombardament (44, 93, 98, 376 și 389) au decolat de la bazele din jurul orașului libian Benghazi pentru a distruge, printr-un atac executat la joasă înălțime, rafinăriile de la Ploiești, Brazi și Câmpina. Deasupra teritoriului României au ajuns 162 de avioane, dintre care 35 au fost doborâte de aviația de vânătoare și de artileria antiaeriană româno-germană. Efectivul echipajelor americane căzute în România a totalizat 350 de aviatori, din care 112 morți, 110 prizonieri (valizi și răniți) și 128 dispăruți, mulți dintre ei carbonizați în aparatele doborâte.

Raidul a rămas în istorie drept una dintre cele mai îndrăznețe misiuni de bombardament întreprinse de aviația americană în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Totuşi, pierderile au îngrijorat eșaloanele superioare de la Washington, care nu au fost tocmai sigure cum să reacționeze faţă de rezultatul misiunii. Până la urmă, în scop propagandistic, s-a acceptat ideea că pierderile puteau fi mult mai mari şi că misiunea a fost îndeplinită prin eroismul şi prin valoarea echipajelor participante. Astfel, Congresul american a acordat cinci „Medalii de Onoare" (cea mai înaltă distincție acordată de Armata SUA), mai multe decât pentru oricare altă misiune aeriană din istoria Statelor Unite.

Bombardierul B-24 „Liberator" Brewery Wagon (nr. 41-24294) din Grupul 376 Liberandos, pilotat de locotenentul John Dudley Palm, originar din El Paso, Texas, a fost primul avion american doborât la 1 august 1943. Acesta a ajuns singur la Ploiești, după eroarea de navigație a comandantului formației, care virase prea devreme, confundând orașul Târgoviște cu Floreşti

Vioara Bernardel a George Enescu

Imperiul Otom

Cum se desfășu ceremonialul întro unui sultan?

Rafinăria „Astra Română“ în flăcări. Imagine surprinsă în timpul atacului de la 1 august 1943 de la bordul unui B-24 „Liberator“

Palm, care a realizat eroarea, a continuat să zboare separat de restul formației către obiectiv, conștient că avea să devină o pradă sigură pentru aviația de vânătoare româno-germană. Nu mai era nimic de făcut, iar echipajul de pe Brewery Wagon avea să îndure toate pericolele posibile.

„Au trecut aproape cinci ore, după ce am fost doborâți, până am ajuns într-un spital românesc”

Istorie Medievală Ror

Bătălia de pe Ialon Victoria zdrobitoare Iancu de Hunedo

Curiozităţile şi culisel

Certificatul de naște Mariei Tănase

Ghighiu, care i-a lovit un motor, scoțându-l din funcțiune. O ploaie de schije s-a abătut asupra Liberatorului, despicându-i fuzelajul în spatele navigatorului, lovind părțile laterale şi botul de plexiglas. Atins de numeroase schije, navigatorul William M. Wright a fost ucis pe loc. Avariat, Brewery Wagon a reuşit să deschidă trapele şi să lanseze două bombe de 1.000 de livre (aproximativ 453 de kilograme) asupra Uzinei de armament „Concordia", producându-i avarii grave. În urma exploziilor, întreaga hală a turnătoriei a fost distrusă.

Bombardierul a fost interceptat apoi de Messerschmitt-ul 109 (nr. 14142), pilotat de căpitanul Willi Steinmann, comandantul unităţii germane 1/JG.4 de la Mizil. În momentul atacului, avionul american ducea o trenă de fum, iar proiectilele trase de pilotul german l-au ucis pe bombardierul Robert Merril şi i-au rănit pe John D. Palm şi pe copilotul William F. Love. Explozia unui proiectil de 20 mm aproape că i-a smuls jumătate din piciorul stâng lui Palm.

Chiar în acele condiții dramatice, cei doi aviatori au încercat o aterizare forțată într-un lan de porumb în apropiere de localitatea Tătărani, aflată la sud de Ploieşti. Copilotul William F. Love a acţionat extinctoarele cu gheaţă carbonică pentru a evita o explozie a motoarelor incendiate. Începea agonia supraviețuitorilor, captivi în ceea ce mai rămăsese din Brewery Wagon, primul Liberator care ajunsese la Ploiești.

Locotenentul John Dudley Palm, pilotul lui Brewery Wagon

radiooperatorul Harold Block şi mitraliorii William Thompson, Austin Chastain, Clay Snyder şi Dallas Robertson. Pentru a-i opri hemoragia, unul dintre membrii echipajului i-a făcut lui Palm un garou. Acesta își amintea: „După ce am zăcut acolo în lanul de porumb pentru câteva minute, a apărut un grup de soldați. Mi-am scos pistolul Colt 45 şi l-am îndreptat spre ei. Rocky [mecanicul de bord – n.n.] mi-a spus: «Oh, domnule, nu faceţi asta!» M-a uimit faptul că mi-a spus «domnule», întrucât nu era obiceiul lui de a mi se adresa astfel. M-am hotărât să nu trag. Imediat în spatele nemților veneau şi câțiva soldați români. I-am spus lui Rocky să meargă şi să aducă pe unul dintre ei, deoarece aceștia păreau a fi prietenoși. A făcut ce i-am zis, iar soldații s-au apropiat de mine să vadă în ce stare sunt. Câțiva dintre ei au rămas cu noi, iar restul au plecat. Între timp, nemții au încercat să ne ia din mâinile românilor. Aceștia nu le-au permis sub nicio formă să se atingă de noi. Soldații români m-au dus apoi la un post din apropiere, aflat lângă un balon de baraj. De acolo puteau să mă transporte cu un camion. Cu ei se mai aflau un mitralior de la un alt bombardier, Rocky şi eu. Au trecut aproape cinci ore de când am fost doborâți, până am ajuns într-un spital românesc”.

Locotenentul John Dudley Palm a fost internat la Spitalul „Schuller” din Ploieşti şi operat de medicii Gheorghe Petrescu şi Anastasiu-Bari, care i-au amputat piciorul stâng, salvându-i viaţa. Restul echipajului a fost capturat şi trimis la Bucureşti.

„Cred că dacă aş fi zăcut acolo toată noaptea nu aş mai fi supraviețuit”

Lovit de artileria antiaeriană în rezervorul auxiliar din compartimentul bombelor, bombardierul botezat Euroklydon (nr. 42-40612) din Grupul 93 al locotenentului Enoch M. Porter Jr. s-a prăbușit pe școala din satul Plopu, aflat la nord-est de Ploiești. Au reușit să se salveze cu parașutele navigatorul Raymond Warner, bombardierul Jesse Franks şi mitraliorii Charles Reed şi James Vest. Dar, din păcate pentru Jesse Franks, cei 22 de metri nu au fost suficienți pentru deschiderea parașutei.

merg către Turcia. A trebuit să mă odihnesc din când în când pe marginea pârâului deoarece simțeam că leșin. Cred că dacă aş fi zăcut acolo toată noaptea nu aş mai fi supravieţuit. Am mers la o casă țărănească care se afla undeva în stânga mea. Am întâlnit doi soldați care se aflau în apropiere şi m-am predat lor. Aceștia m-au dus la acea casă".

Într-un final, Warner a fost dus de către soldați într-o clădire unde se aflau deja mai mulţi prizonieri americani răniți. Va fi așezat într-un colț alături de mai mulți răniți grav – avea să afle mai târziu că acela era colțul rezervat celor care nu mai aveau nicio șansă de supraviețuire.

„Am văzut în ochii lui de creștin omenia și simțul onoarei militare"

Avariat de artileria antiaeriană, bombardierul Honkey Tonk Gal (42-40265) din același Grup 93 a aterizat forțat pe un câmp la vest de Ploiești, nu departe de aerodromul Strejnic. Tot echipajul a reușit să iasă din epava avionului, mai puțin bombardierul William Little, care fusese prins în tunelul de sub puntea cabinei piloților.

Pilotul Hubert K. Womble, care a fost printre primii capturați, declara: „Am căzut pe un câmp și ne-am împrăștiat pe o distanță destul de mare. Mă durea spatele și aveam arsuri pe mâini. Cu greu m-am ridicat de jos după aterizare. Am așteptat un timp, apoi am luat-o către nord-est. M-au ajuns din urmă niște oameni

mi dea apă, apoi a scos o trusă de prim ajutor și a început să-mi panseze mâinile. Am văzut în ochii lui de creștin omenia și simțul onoarei militare. M-a luat cu o mașină și m-a dus la un spital într-un oraș undea ardeau rafinării".

Locotenentul Hubert Womble și sergentul James Barker au ajuns la un spital militar din Ploiești. După câteva ore, românii au reușit să-l scoată din epava avionului și pe bombardierul William Little. Grav rănit, acesta a fost transportat la spital, dar a murit după șapte zile. Womble își amintea: „În spital l-am întâlnit pe locotenentul William K. Little, bombardier, originar din orașul Memphis (statul Tennessee). A fost operat, dar era foarte grav rănit. Am văzut cum doctorii români au încercat să-i salveze viața, dar nu s-a mai putut face nimic".

Aviatori români fotografiați lângă epava bombardierului Honkey Tonk Gal

Lovit în plin de o salvă trasă de o baterie antiaeriană de 20 mm, bombardierul Hell's Angels (nr. 42-40781), pilotat de tânărul locotenent Roy C. Harms, originar din Grafton, statul Wisconsin, a avut o soartă tragică. Fiind incendiat în zona mitraliorilor laterali, din cauza lovirii rezervoarelor auxiliare din compartimentul bombelor, pilotul a încercat să ridice avionul la 100 de metri, pentru a putea permite echipajului să

avionul să se prăbușească. „Nu ştiu cum am scăpat. Mi-aş fi dorit însă să fi căzut şi murit cu acei oameni bravi care nu au vrut să sară”, afirma cu regret acesta.

„Ce mai fac Tigrii din Detroit?”

Bombardierul Pudgy (nr. 41-42613) al locotenentului Milton Telster a fost lovit de antiaeriană în aripă şi într-un motor, dar a putut să-şi lanseze bombele. A reuşit să se îndepărteze de ţintă, dar fost atacat, la 90 km sud-vest de Ploieşti, de aviaţia de vânătoare.

Revendicat de adjutantul av. Gheorghe Cocebaş din Grupul 6 Vânătoare, dar şi de piloții germani din I/JG 4, bombardierul a aterizat forțat într-un lan de porumb la Ogrezeni, în judeţul Ilfov, după care a explodat, arzând împreună cu șase dintre membrii echipajului. Au reuşit să iasă din epava avionului pilotul Milton Teltser, copilotul Wilmer Bassett, observatorul Willard Beaumont şi mitraliorii Robert Locky şi Francis Doll.

Sătenii, sosiți la locul catastrofei, au vrut să-i linșeze pe cei rămași în viaţă crezând că sunt aviatori ruși; americanii au fost salvați la timp de un oficial al comunei, care i-a transportat la cârciuma din sat. Supraviețuitorii echipajului bombardierului Pudgy au devenit un motiv de curiozitate pentru locuitorii din Ogrezeni, care s-au strâns toţi să-i vadă. Sergentul Robert Locky își amintea: „O persoană mi s-a adresat în engleză şi mi-a spus că suntem în centrul atenției. Oamenii din zonă veneau şi se uitau la prizonierii americani răniți. Aceeaşi persoană mi-a spus că el este proprietarul şi m-a întrebat: «Ce mai fac Tigrii din Detroit?» Era un fost muncitor de la uzinele Ford”.

„Totul în jurul meu ardea”

Un alt avion căzut în acea zi la Ploiești era bombardierul Raunchy (41-11819) din Grupul 98. Lovit de antiaeriană, avionul pilotat de locotenentul Samuel R. Nelly a reuşit să-şi lanseze bombele, dar a atins cablul unui balon de protecție, care a declanșat explozibilul atașat de el şi a dus la plierea aripii. La contactul cu solul, Raunchy s-a rupt pur şi simplu în două,

Acesta din urmă avea să-şi amintească: „Antiaeriana trăgea din ambele părţi ale avionului nostru. Foc pretutindeni. Am lansat bombele. Următorul lucru pe care mi-l amintesc este că m-am trezit pe pământ. Zăceam între două părţi din fuzelajul distrus al avionului. Totul în jurul meu ardea. Sub mine se afla corpul unuia dintre mitraliori. Nu ştiu cine era. Pielea de pe mâini devenise neagră, plesnind ca la un pui prăjit. Nu simțeam nicio durere. Eram paralizat de la brâu în jos... Nu era niciun semn de viaţă în jurul meu. M-am târât afară, câmpul era în flăcări, dar am reușit să ajung într-un loc sigur. M-am tras ținându-mă de un gard de sârmă ghimpată şi m-am rostogolit pe o colină până într-un pârâu. Apa mi-a stins hainele care încă ardeau...".

Grav rănit, Schiffmacher a leşinat din cauza durerii: „Când m-am trezit eram întins cu capul pe malul pârâului. Eram înconjurat de soldați germani care m-au dezbrăcat şi m-au pus (gol) într-o motocicletă cu ataș, transportându-mă la un spital de campanie. Am aflat că acolo erau grajdurile regale. M-au așezat într-un staul, după care mi-au pansat rănile...".

Acest text este un fragment din articolul „Supravieţuitorii. Mărturii ale prizonierilor americani doborâţi la 1 august 1943 în raidul asupra Ploieștiului" apărut în numărul 222 al revistei Historia, disponibil la orice punct de distribuție a presei (rețeaua Inmedio, chioșcuri de

Cumpără Acum

Vioara Bernardel a lui George Enescu

Curiozităţile şi culisele istoriei

Misterele politicii ruseşti

Imperiul Otoman

Cum se desfășura ceremonialul întronării unui sultan?

Comunismul in România

Județul Argeș și bovinele la recensământul agricol din anul 1982

Comunismul in România

Petre Ţuţea: „Am stat 13 ani în temniţă pentru un popor de idioţi”

Istorie Medievală Românească

Bătălia de pe Ialomița: Victoria zdrobitoare a lui Iancu de Hunedoara

Istorie recentă

Iugoslavia: Miloşevici şi folosirea naţionalismului ca armă politică (II)

Curiozităţile şi culisele istoriei

Arestarea Mariei Tănase: Reținută și anchetată de germani

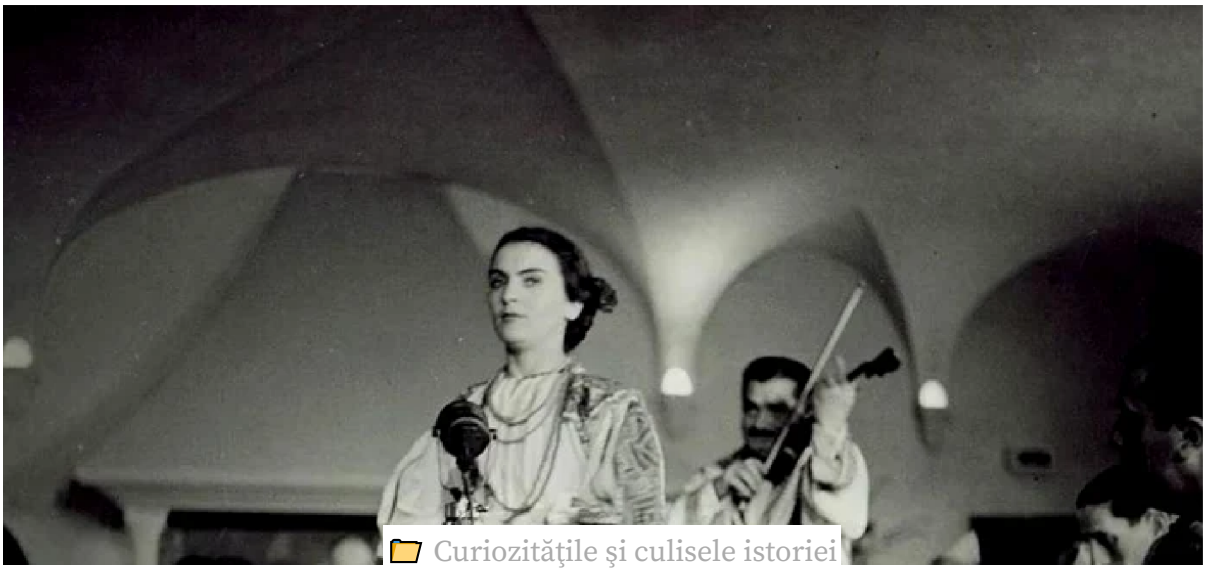

Curiozităţile şi culisele istoriei

Certificatul de naștere al Mariei Tănase

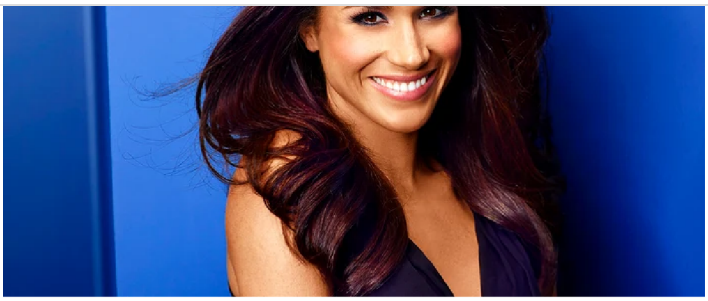

Cum și-a șocat Meghan invitații la prima sa nuntă. Actuala Ducesă a avut mereu ”aere regale”, chiar și când mirele nu era prințul

Specialul Prinț Louis! Ce gustare preferată incredibilă are. Micuțul nu vrea pizza sau ursuleți gumați, ci ceva la care nu ne-am fi gândit

Click.r

O apropiată a Prințesei Kate aruncă bomba: ”Am stat lângă ea ani buni, se c

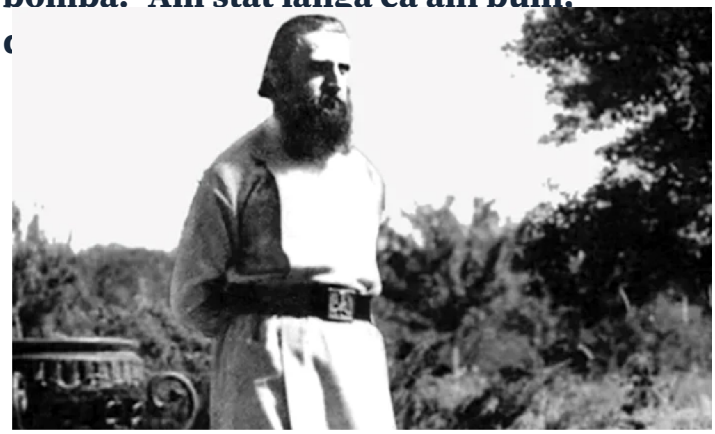

Fructul de toamnă care ne îngrașă mai rău decât carnea sau zahărul! Mihaela

„Sfântul Ardealului” despre țara noastră

Oana Lis a chemat, din nou, ambulanța pentru Viorel! „Sunt și momente grele!” Cu cât i-a scăzut pensia fostului primar al Capitalei?

Historia

Urmărește-ne pe:

Termeni și condiții Politică de confidențialitate Despre cookies Contact

Modifică preferințe pentru confidențialitate

© Toate drepturile rezervate Adevarul Holding 2025

Din rețeaua Adevărul Holding: Adevarul.ro Click.ro ClickPoftaBuna.ro ClickSanatate.ro ClickPentruFemei.ro DilemaVeche.ro OkMagazine.ro Historia.ro